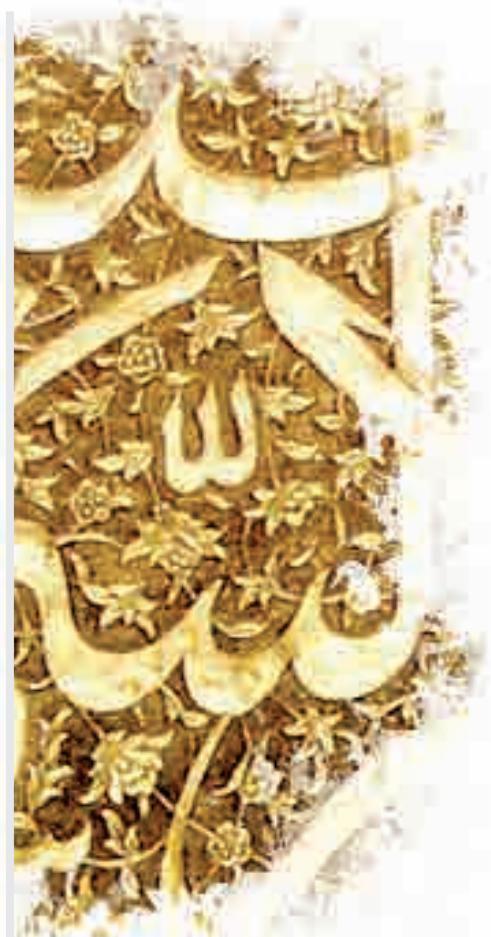

کتبه آیه‌الکرسی علیرضا عباسی در موزه آستان قدس رضوی

بهزاد نعمتی

در دوره صفوی و به ویژه در دوره شاه عباس اول، حرم امام رضا (علیه السلام) مرکز توجه حکومت بود. عباس اول (حکومت ۹۹۶-۱۰۳۸ ق.) کارهای فراوانی برای آبادانی حرم انجام داد. در جریان این فعالیت‌ها هنرمندان بزرگی عهده دار برخی امور بودند. از جمله علیرضا عباسی خوشنویس نامدار که در حرم، کتبه‌هایی از او باقی مانده است. یکی از کارهای بسیار نفیس و منحصر به فرد او، چند لوح کتبه طلای آیه‌الکرسی به خط اوست که به همراه کتبه‌های زرین دیگر، روی صندوق چوبی مزار امام (علیه السلام) قرار داشته است. این کتبه‌ها از نظر هنرهای خطاطی و فلزکاری نمونه‌های بسیار ارزشمندی محسوب می‌شود. اثر مذکور در دوره پهلوی به بانک مرکزی انتقال یافت و سپس مجدداً به آستان قدس رضوی بازگردانده شدند. اکنون این کتبه‌ها در موزه مرکزی آستان قدس رضوی قرار دارد.

مقاله حاضر به معرفی کتبه‌های مذکور می‌پردازد.

الواح آیه‌الکرسی بخشی از کتیبه‌های نصب شده بر صندوق چوبی مرقد امام رضا(علیه السلام) بوده است. الواح دیگر شامل کتیبه‌های فارسی و عربی به خط ثلث و نستعلیق است. شاه عباس اول صفوی بعد از بازپسگیری مشهد از ازبکهای مهاجم در آخر سده دهم هجری، در طن چند سفر به این شهر تلاش کرد تا خرابیهای مهاجمان را بازسازی کردد، حرم مطہر را آباد کند (سیدی، ۱۶۶ و ۱۷۲).

نصب صندوق چوبی بر مزار حضرت در سال ۱۰۲۴ ق. یکی از کارهای مهم شاه در این سفرها بود. این صندوق از چوب فُوفل ساخته و کتیبه‌های طلا بر گرد آن نصب شد. (نقدي، ۱۱۶ نقل از اعتمادالسلطنه) اینکه تاریخ خطاطی و فلزکاری اثر با نصب صندوق یازده سال فاصله دارد، احتمالاً مربوط به ساخت صندوق و تغییرات احتمالی در روشه منوره حضرت است.

مطابق کتیبه فارسی، با دستور شاه، الواح زیّن تدارک دیده و بر روی صندوق نصب شد. طلاکاری صندوق یک بار دیگر و در زمان شاه تهماسب نیز انجام شده

یکی از نفایس موجود در گنجینه آستان قدس رضوی و خزانه آن، مجموع شش لوحه طلایی حاوی کتیبه قرآنی آیه‌الکرسی، به خط ثلث علیرضا عباسی و عمل دست مست على زرگ است.

آیه‌الکرسی آیه ۲۵۵ و به روایت برخی مفسران آیات ۲۵۷ سوره بقره، دومین سوره قرآن مجید است. در قرآن تنها یک مورد از کرسی خداوند سخن به میان آمده و آن همین آیه است: «وسع کرسیه السموات والارض» / کرسی او به پهنان آسمان‌ها و زمین است. اشتهر این آیه به دلیل همین عبارت است. این آیه در زمان پیامبر اکرم(صل الله عليه و آله وسلم) نیز به همین نام معروف بوده است. پیامبر(صل الله عليه و آله وسلم) فرمود باعظمت‌ترین آیات قرآن آیه‌الکرسی است. سوره سخن‌ها قرآن است و سوره قرآن سوره بقره است و سوره سوره بقره آیه‌الکرسی است. این آیه در میان مسلمانان همیشه مورد توجه و تعظیم خاصی بوده و علت آن است که همه معارف و تعالیم اسلام بر اساس توحید استوار است و در آیه‌الکرسی توحید به جامع ترین شکل و در نهایت ایجاز و اختصار بیان شده است. در این آیه

قرینه‌سازی، موازنۀ حروف و استفاده از حروف کشیده

بود. مطابق امضای موجود در اثر، متن کتیبه‌های طلا را خوشنویس بزرگ دوران صفوی علیرضا عباسی نوشته و استاد مسست علی زرگ، آن را بر ورقه‌های طلای خالص حاگاکی کرد (پیماش؛ صمدی ۱۷) زرگری از هنرهای مورد علاقه شاهان صفوی بود که در این عصر، برای شکوه بخشی بیشتر به بنها و مزارات مذهبی رواج بیشتری یافت. (فتحی، ۱۴۴)

در طن سه سده بعد که بر روی صندوق چوبی چند ضریح نصب شد، کتیبه‌های طلا همچنان بر روی صندوق باقی بود (ملا هاشم خراسانی، ۶۴۰) و در نهایت در ۱۳۱۱ ش. در زمان نیابت تولیت محمدولی خان اسدی در دوره پهلوی اول، صندوق چوبی که پوسیده شده بود برچیده و کتیبه‌ها و سایر طلاهای نصب شده بر آن جدا گردید (احتشام کاویانیان، ۳۷). بیشتر کتیبه‌ها شکسته و آسیب دیده بود. اما تلاش شد تا به ترتیب موجود حفظ شود؛ ولی باقی طلاها ذوب و به شمش تبدیل شد. این طلاها مدتی در ضریح مقدس نگهداری می‌شد تا در دوره نیابت تولیت فتح الله پاکروان در سال ۱۳۱۶ ش. به بانک

هم ذات خداوند توصیف شده و هم صفات و افعال او. از مفاهیم متعدد این آیه دو مفهوم قیوم و کرسی بیش از هر مفهوم دیگر توجه و ژرف‌نگری متفگران مسلمان را برانگیخته است و عارفان و فیلسوفان و مفسران برای توضیح این مفاهیم، مباحث مشروحی آورده اند. یکی از سنت‌های رایج در میان مسلمانان این است که به هنگام ترک منزل یا در آستانه سفر و موارد مشابه آن، برای مصون ماندن جان و مالشان از خطرات احتمالی، آیه‌الکرسی می‌خوانند و از خدا می‌خواهند که آنان را از حوادث بد محفوظ بدارد. علت این امر آن است که در آیه‌الکرسی آمده که غنوگی و خواب با ساحت خداوند راه ندارد و او آسمان‌ها و زمین و همه موجودات را حفظ می‌کند. خواننده این آیه از خدا می‌خواهد که این حفظ عمومی را شامل وی نیز بگرداند (مجتهد شبستری، ۲۷۷). با توجه به این مطلب، استفاده از این عبارت قرآنی برای صندوق مرقد مطہر حضرت رضا(علیه السلام)، به ویژه پس از گرفتاری عظیم و خرابی حمله ازبک‌ها در اواخر سده دهم هجری قمری، بهتر درک می‌گردد.

استفاده از مجموعه متنوعی از ده‌ها قلم، حکاکی انجام و با فرو کوبیدن زمینه اثر، برجسته کاری خطوط انجام شده است. (طباطبایی، ۲۹؛ شیخزاده؛ ظهوریان)

گل و بتلهای زمینه

بر زمینه لوح، تزئینات برجسته متنوعی از نقش‌های اسلامی و گیاهی گل و بتله ایجاد شده است. کتیبه‌ها با نوار نازکی قاب بندی شده اند و بر روی نوار قاب، گل‌میخ‌های طلایی بسیار طریف، کتیبه‌ها را به زمینه چوبی متصل می‌کرده اند که بعضی از این گل‌میخ‌ها هنوز باقیمانده است. در لوح‌های فارسی، چون هر مصروف داخل یک لوحه است، قاب بندی هر لوحه در چهار طرف کامل می‌باشد؛ اما در برخی کتیبه‌های قرآنی، ضلع چپ قاب به علت ادامه بافت عبارت، بسته نمی‌شود. (بیمایش) همانند دیگر آثار علیرضا عباسی، کرسی‌بندی خطوط با استادی هرچه تمام تر و با ملاحظه تناسب کشیدگی‌ها و خلوت و جلوت خوشنویسی انجام شده، خط قوت تمام دارد. (بیمایش) در این اثر کاتب به ترکیب فوق العاده رسیده است. همچون نمونه‌های درخشان دیگر هنرمند در خلق آثار خوشنویسی، ترکیب‌های خلاقانه و هنرمندانه به بدایع نگاری‌های متقاضن بر اساس «اعتدال موافق» در

ملی داده شد. دو سال بعد به جای آنها، املاکی در درگز برای آستان قدس رضوی خریداری گردید. (همو، ۳۸ و ۹۴؛ مؤمن ۹۳ و ۹۶؛ عطاردی ۷۰). پس از روی کار آمدن پهلوی دوم، با مجوز مجلس شورای ملی، طلاها و کتیبه‌های مذکور در سال ۱۳۲۵ ش. دوباره به آستان قدس رضوی بازگردانده شد و ۲/۳۱۴/۷۳۹ ریال وجه آن توسط پهلوی دوم به بانک پرداخت گردید (عطاردی، ۷۲؛ سازمان کتابخانه‌ها...، سند ۵۳۲۰۶).

اکنون بخشی از این کتیبه‌ها شامل کتیبه قرآنی آیه‌الکرسی و اشعار فارسی در گنجینه آستان قدس رضوی به چشم می‌خورد و در شمار نفایس بسیار ممتاز موزه به شمار می‌رود؛ صلوات خاصه هم در خزانه آستان قدس رضوی نگهداری می‌شود.

کتیبه‌های ثلث قرآنی موجود در موزه شامل شش لوحه آیه‌الکرسی به ابعاد ۱۳۳/۵×۱۹ می‌باشد. برخی از این کتیبه‌ها افتادگی‌های جزیی دارد. تاریخ و امضای کتیبه‌ها در میان الواح نستعلیق قرار گرفته است که در دو لوح جداگانه آمده:

«امر بصناعة هذا المرقد الاشرف القدس تراب اقدام زوار هذا الحرم عباسى الحسيني» در دو سوی این کتیبه، امضای خوشنویس آمده: «كتبه العبد المذنب»، «علیرضا عباسی ۱۰۱۱». نام هنرمند زرگر این اثر در یک لوحه کوچک ۵ ضلعی آمده است:

«عمل كلب رضا مست على سنة ۱۰۱۲» (بیمایش). کتیبه امضای مست على زرگر: «عمل كلب رضا مست على ۱۰۱۲»

نگارش خط و قلمزنی روی فلز، هردو، در این اثر بسیار ماهرانه انجام شده است. نحوه اجرای اثر به این شکل بوده که ابتدا متن کتیبه‌ها توسط خطاط بر روی کاغذ نگاشته و سپس، زرگر توسط فن گرده برداشت (طباطبایی، ۲۶۹) با گرده لاجورد، آن را بر روی ورقه طلای پهن شده روی قالب حاوی قیر و خاکستر منتقل کرده است. در مرحله بعد، با

منظر خطوط منجر شده است.

قرینه سازی کلمه «الله» در شروع کتیبه و حروف «لا» و «اَلَا» در عبارت بعدی (هراتی، ۱۳۳۱) حسن تشکیل، حسن مجاورت، قرینه سازی و موازنی ماهرانه حروف مقوّس (دوردار) – که در این اثر به کرات رعایت شده –

همه در حد اعلا دیده می شود (هراتی، ۱۳۴؛ پیمایش) کرسی‌بندی‌های متفاوت در سطر شامل کرسی فوکانی، میانی و ذیل؛ ترکیب‌بندی متفاوت خلوت و جلوت، فضاسازی موزون با استفاده از حروف و حرکات و انواع تکنیک‌های خوشنویسی، به کار پیچیدگی و زیبایی خاصی بخشیده است (هراتی، ۱۳۸؛ ۱۵۴؛ پیمایش) این ظرافتها، به شکل کلی کار که به دلیل اجرا بر روی فلز شرایط خاصی دارد، قوت و استواری بیشتری داده است و از طرف دیگر، استنادی قلمزن در انتقال ظرایف حرکت قلم بر روی کاغذ، به سطح فلز، به خط جان داده است. علاوه بر آن، نقوش پیچیده شده میان کلمات، حرکت و ظرافت بیشتری به کار بخشیده و در مجموع، این ترفندها و هنرمندی‌ها، لطافت نرمی خاص کارهای خلق شده بر روی کاغذ را، به یک کتیبه فلزی بخشیده است.

منابع:

- آستان قدس رضوی، آستان قدس دیروز و امروز، مشهد، ۱۳۵۶، ۱۳۵۷، ۱۳۵۸؛ احتشام کاویانیان، محمد، شمس الشموس یا تاریخ آستان قدس، مشهد، ۱۳۵۴، ۱۳۵۵؛
خراسانی، ملا محمد هاشم، منتخب التواریخ، تصحیح ابوالحسن شعرانی، کتابفروشی اسلامیه، تهران، ۱۳۸۲، ق: سازمان کتابخانه‌ها، موزه‌ها و مرکز اسناد آستان قدس رضوی، سند شماره ۵۳۰۶؛ سیدی، مهدی، تاریخ شهر مشهد، جامی، تهران، ۱۳۷۸، ش: شیخزاده، امیر، مصاحبه، ۱۴، شهریور ماه ۱۳۸۸، ظهوری، رسول، مصاحبه، ۱۲، شهریور ماه ۱۳۸۸، ش: عطاردی، عزیز الله، تاریخ آستان قدس رضوی، عطارد، تهران ۱۳۷۱، ش: فتحی، کوروش، «هنر زرگری در ایران»، نامه تاریخ پژوهان، س ۶ ش ۲۳، پاییز ۱۳۸۹؛ مجتبی شیسته‌ی، محمد، «آیه‌الکرسی»، دایره‌المعارف بزرگ اسلامی ۱۳۸۹، مجلد اول، مرکز دایره‌المعارف بزرگ اسلامی، تهران ۱۳۷۴؛ مؤقنه، علی، تاریخ آستان قدس، آستان قدس رضوی، مشهد ۱۳۴۸ ش؛ نقدی، رضا، «تاریخچه ضرایح»، مجله زائر، مهرماه ۱۳۹۰، پیمایش، مهر ماه ۱۳۹۰ ش؛ هراتی، محمد مهدی و دیگران، هنرپژوهی در برگزیده قران کریم به خط و کتابت علی‌رضاعی‌اسی، فرهنگستان هنر و مؤسسه آفرینش‌های هنری آستان قدس رضوی، تهران ۱۳۸۷.